

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1621

гр. Варна, 22.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диана К. Стоянова

като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Търговско дело № 20233100900307 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молбаот „АЙС“ ЕООД срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД и „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД.

В срока по чл.367 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците, на основание чл.372, ал.1 от ГПК, съдът е връчил препис от тях на ищеца, който е депозирал допълнителна искова молба, връчена за отговор по реда на чл.373 от ГПК. Постъпили са и допълнителни отговори на исковата молба от двамата ответника.

С оглед редовността на проведената процедура по размяна на книжа и допустимостта на предявените искове на основание чл. 374 от ГПК съдът следва да насрочи делото; да се произнесе по доказателствените искания, като допусне доказателствата, които са относими, допустими и необходими; да определи размер и срок за внасянето на разноски за събиране на доказателства.

Съдът на основание чл.374, ал.2 от ГПК изготви следния проект доклад по делото:

Производството е образувано по предявени от АЙС“ ЕООД срещу „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД

иск с правно основание правно основание чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД да бъде осъден ответникът да изпълни задължението си по договор за достъп на производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа,

собственост на „Елетроразпределение Север“ АД № ПД-Д**-***/14.02.2022г., /датиран 17.02.2022г./, като включи ВЯЕЦ „АЙС-3“, състояща се от два вятърни генератор – Е-66 и ВЕ-66, с височина на кулата до 80 м. и диаметър на витлото до 66 м., изградени в ПИ *****.*.** в землището на с. Горун, общ. Шабла, като ги постави под напрежение и включи в паралел към електрическата мрежа.

иск с правно основание чл.79, ал.1, пр.2, вр. чл.82 от ЗЗД и чл. 86 ЗЗД да бъде осъден ответникът да заплати сумата от **124 057.86лв. с ДДС**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от стойността на произведената електрическа енергия за периода 15.04.2022г. до 30.04.2022г. от вятърна електроцентрала „АЙС – 3“, изградена в ПИ с идентификатор № *****.*.** в землището на с. Горун, общ. Шабла, настъпили в следствие на неизпълнение на договорното задължение на ответника по договор за достъп на производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа №ПД-Д**-***-14.02.2022г., ведно със сумата от **10 613.84лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 124 057.00лв. за периода 11.08.2022г. до 15.06.2023г., сумата от **172 055.54лв. с ДДС**, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от стойността на произведената електрическа енергия за периода 01.05.2022г. до 31.05.2022г. от вятърна електроцентрала „Айс – 3“, изградена в ПИ с идентификатор №*****.*.** в землището на с. Горун, общ. Шабла, настъпили в следствие на неизпълнение на договорното задължение на ответника по договор за достъп на производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа №ПД-Д**-***-14.02.2022г., ведно със сумата от **14 720.31лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 172 055.54лв. за периода 11.08.2022г. до 15.06.2023г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на иска до окончателното им изплащане.

Както и предявен иск от „АЙС“ ЕООД срещу „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 от ЗЗД да бъде осъден ответникът да заплати сумата от 62 013.39лв., дадена без основание и платена по фактура № *****/12.08.2020г. в размер на 1 785,56 лв., фактура № 000*****/12.08.2020г. в размер на 892,78 лв., фактура № 0*****/09.11.2020г. в размер на 892,78 лв., фактура

№000*****/09.11.2020г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
*****/13.10.2020г.	в	размер	на	863,98	лв.,	фактура №
0*****/13.10.2020г.	в	размер	на	835,18	лв.,	фактура
№000*****/12.11.2020г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
*****/12.11.2020г.	в	размер	на	921,58	лв.,	фактура №
*****/13.11.2020г.	в	размер	на	5,18	лв.,	фактура №
*****/11.12.2020г.	в	размер	на	835,18	лв.,	фактура
№*****/11.12.2020г.	в	размер	на	863,98	лв.,	фактура №
000*****/12.01.2021г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
*****/12.01.2021г.	в	размер	на	921,58	лв.,	фактура №
*****/13.01.2021г.	в	размер	на	0,46	лв.,	фактура
№*****/10.02.2021г.	в	размер	на	4,81	лв.,	фактура №
*****/12.02.2021г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
000*****/12.02.2021г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
000*****/12.03.2021г.	в	размер	на	806,39	лв.,	фактура
№0*****/12.03.2021г.	в	размер	на	720,00	лв.,	фактура
№*****/09.04.2021г.	в	размер	на	2,35	лв.,	фактура №
000*****/13.04.2021г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура №
*****/13.04.2021г.	в	размер	на	979,17	лв.,	фактура
№000*****/13.05.2021г.	в	размер	на	863,98	лв.,	фактура 2
№0*****/13.05.2021г.	в	размер	на	835,18	лв.,	фактура
№*****/07.06.2021г.	в	размер	на	3,99	лв.,	фактура №
*****/14.06.2021г.	в	размер	на	892,78	лв.,	фактура
№0*****/14.06.2021г.	в	размер	на	921,58	лв.,	фактура №
*****/12.07.2021г.	в	размер	на	3,79	лв.,	фактура №
0*****/14.07.2021г.	в	размер	на	835,18	лв.,	фактура №
0*****/16.08.2021г.	в	размер	на	1 802,96	лв.,	фактура
№*****/13.09.2021г.	в	размер	на	5,10	лв.,	фактура
№0*****/15.09.2021г.	в	размер	на	1 802,96	лв.,	фактура
№*****/12.10.2021г.	в	размер	на	4,01	лв.,	фактура
№0*****/14.10.2021г.	в	размер	на	1 744,80	лв.,	фактура №
*****/09.10.2021г.	в	размер	на	1,94	лв.,	фактура
№0*****/14.11.2021г.	в	размер	на	1 802,96	лв.,	фактура
№*****/08.12.2021г.	в	размер	на	4,51	лв.,	фактура №
*****/13.12.2021г.	в	размер	на	1 744,80	лв.,	фактура

№0*****/14.01.2022г. в размер на 1 802,96 лв., фактура
№0*****/14.02.2022г. в размер на 12,31 лв., фактура
№0*****/14.02.2022г. в размер на 1 802,96 лв., фактура №
0*****/14.03.2022г. в размер на 1 628,48 лв., фактура
№0*****/14.04.2022г. в размер на 1 802,96 лв., фактура №
0*****/13.05.2022г. в размер на 1 744,80 лв., фактура №0*****/14.
06. 2022г. в размер на 1 802,96 лв., фактура №*****/13.07.2022г. в
размер на 1 744,84 лв., фактура №*****/08.08.2022г. в размер на 1,94 лв.,
фактура №0*****/12.08.2022г. в размер на 2 009,99 лв., фактура
№0*****/14.09.2022г. в размер на 2 009,99 лв., фактура
№0*****/14.10.2022г. в размер на 1 945,21 лв., фактура №
0*****/15.11.2022г. в размер на 2 009,96 лв., фактура
№0*****/14.12.2022г. в размер на 1 945,13 лв., фактура
№0*****/13.01. 2023г. в размер на 2 009,96 лв., фактура
№0*****/14.02.2023г. размер на 2 009,96 лв., фактура
№0*****/14.03.2023г. размер на 1 815.44 лв., фактура
№0*****/12.04.2023г. размер на 2 010,11 лв. и фактура
№0*****/15.05.2023г. размер на 1 945.27 лв., ведно със законната лихва
от датата на предявяване на иска до окончателното погасяване на задължението.

Обстоятелства, от които се твърди, че произтича претендираното право:

В исковата молба се излага, че ищецът извършва строителство и експлоатация на съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници – вятърна енергия.

На 28.07.2009г. между ищеца и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД /„Е.Он България мрежи“ АД/ е бил сключен Договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия № ДУА *****/20.03.2008-****-ВГ-28.03.2008-****-22.07.2009г. Ищцовото дружество е проектирало и изградило ВяЕЦ „АЙС-1“, в ПИ с идентификатор *****.**,**, землището на с. Горичане, област Добрич, която ответникът се задължил да присъедини към собствената си електроразпределителна мрежа с обща мощност 3 000 kW. Съгласно предвиденото в чл. 2, ал. 1 от договора, присъединяването следвало да се извърши чрез изграждане на: кабелна линия (КЛ) 20 kV с начало от имота на дружеството (ПИ *****.**,**) до главно

разпределително устройство (ГРУ) в ПИ с идентификатор *****.**.*; разпределителна уредба 20 kV в ПИ с идентификатор *****.**.*, тип БКТП, конфигурация с елегазово КРУ, която да позволява присъединяването на ветрогенератори с обща мощност 18 000 kW и др. технически изисквания, посочени в договора; два кабелни електропровода от ГРУ 20 kV в ПИ с идентификатор *****.**.* до новообурдвана килия № 18 в подстанция „Шабла“, реклозери, килия 20 kV и Петерсонова бобина в подстанцията, която да отговаря на техническите изисквания от договора; оборудване на килия № 18 на подстанция „Шабла“, която да позволява присъединяването на ветрогенератори с обща мощност 18 000 kW, съвместно с трети лица, която да отговаря на техн. изисквания, посочени в Договор № ЕП- ***/09. 10. 2007г., сключен от праводателя на ответника с третото лице „НЕК“ ЕАД като участието на всяко от третите лица е пропорционално на присъединяваната мощност. В исковата молба се твърди, че изграждането на съоръженията е изпълнено от ищеца и от третите лица „Еко парк уинд паур“ ЕООД, „Месомаркет“ ЕООД, „Дани 86“ ЕООД и „Хаекон“ ЕООД. Собствеността върху изградените съоръжения е била прехвърлена на „Е.Он България мрежи“ АД. Твърди се, че са сключени и допълнително споразумение № 1/23.11.2010г. към Договора то 28.07.2009г. и Договор за прехвърляне на кабелни съоръжения от 20.12.2010г., получили Разрешение за ползване № СТ-**-****/08.10.2009г. Към Договора за присъединяване се сключили четири допълнителни анекса, като съществени уговорки, се твърди, да се съдържат в анекс № */**.*.****г. тъй като с „Е.Он България мрежи“ АД е договорено, че заявената мощност, резервирана за ищеца и допустима за изграждане е 3 600 kW и тя ще бъде изградена на два етапа: I етап - с изградена мощност от 1 500 kW в ПИ с идентификатор *****.**.* в землището на с. Горичане, община Шабла и II етап - със заявена мощност от 2 100 kW - два ветрогенератора, които ще бъдат изградени в ПИ с идентификатор *****.**.* в землището на с. Горун, община Шабла. Издадено било строително разрешение № 4/08.05.2012г. от областния управител на област Добрич заедно със заповед № РД-**-**-**/08.05.2012г. за одобряване на идейния проект. С последваща Заповед № ДжС-**-**/30.08.2013г. на областния управител бил одобрен и техническия проект на инвестиционния проект. Строителството на съоръжението се посочва за осъществено в периода 08.05.2012г. до 17.04.2014г., на която дата бил подписан Протокол

обр. 14 за приемане на конструкцията, а на 25.03.2015г. е подписан Акт № 15 за установяване годността за приемане на строежа. Проведени били успешно 72-часовите проби от 13,30 часа на 17.03.2015г. до 13,30 часа 20.03.2015г. в присъствието на „Е.Он България мрежи“ АД, за което бил съставен и съответният протокол от 20.03.2015г. След провеждането на 72-часовите проби се твърди, че ответникът отказал присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа, позовавайки се на договорената в т.1 от Анекс № */**.*.****г. мощност преди реконструкцията на съоръженията по чл. 2, ал. 1 от Договора, игнорирайки договореностите по Споразумение от 18.12.2009г., според които ищецът е изградил и заплатил присъединителни съоръжения за мощност от 4 500 kW. С искане вх. № *****/06.07.2015г. ищецът посочва, че е предложил сключването на Анекс за разликата от 900 kW до 3000 kW, но не получил отговор. Ищецът се принудил да подаде ново искане за проучване от 28.09.2015г. за условията за присъединяване на ВЕЦ към електроразпределителната мрежа, отговор на което също не получил. Вятърната електрическа централа „АЙС – 3“ изградена в *****.*.** в землището на с. Горун, община Шабла, била приета като строеж на 16.12.2021г. от държавна приемателна комисия от Началника на ДНСК и е издадено разрешение за ползване № ..-**-***/30.12.2021г., съгласно което е разрешено ползването на изградените два ветрогенератора с обща мощност 3 150 kW. Ищецът сключил с „Електроразпределение Север“ АД договор за достъп на производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-***/14.02.2022г., датиран от 17.02.2022г. (Договор за достъп), както и договор за покупко-продажба на електрическа енергия от 15.03.2022г. и договор за участие в стандартна балансираща група с координатор „ЕНЕРГО-ПРО Енергийни Услуги“ ЕАД от 15.03.2022г. С това се счита, че са изпълнени условията, изброени в чл. 7, ал. 2 от Правилата за условията и реда за предоставяне на достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи, издадени от ДКЕВР. Съгласно Договора за достъп на ищеца била предоставена мощност от 3800 kW за съоръженията в ПИ *****.*.** в землището на с. Горун, община Шабла в съответствие със строителните книжа и Разрешение за ползване № ..-**-***/30.12.2021г. Въпреки поетите задължения по чл. 1 от Договора за достъп от страна на ответника и изпълнените законови и технически

изисквания към настоящия момент изградената и въведена в експлоатация ВяЕЦ „АЙС – 3“ се твърди, че не е поставена под напрежение, което се категоризира като неизпълнение на посочения договор. С искане вх. № *****/08.04.2022г. ищецът е поискал изпълнение на договорните задължения на електропреносното предприятие и поставяне под напрежение на ВяЕЦ „АЙС-3“, което не било сторено до настоящия момент. Това мотивирало ищеца да изпрати покана до „Електроразпределение Север“ АД с вх. № *****/03.08.2022г. за удовлетворяване на искането за поставяне под напрежение на ВяЕЦ „АЙС-3“ с мощност 3800 kW, като в противен случай следвало да заплати обезщетение за пропуснати ползи. Ответникът не изпълнил, поради което считано от изтичане на седемдневния срок, даден с поканата, на 11.08.22г. същият се счита за изпаднал в забава и дължал обезщетение в претендираните размери. В отговор ответникът е изпратил писмо с изх. № *****/23.08.2022г., с което отказвал с мотивите, че Договорът за присъединяване на обект от 28.07.2009г. е бил прекратен на основание чл. 29, ал. 6 от ЗЕВУ /ДВ бр. 35 от 2011г. в сила от 03.05.2011г./ Ищецът се противопоставя на това, като излага, че договорът е прекратен поради изпълнение и посочва относимите доказателства за това, представляващи признание за изпълнението му. Ищецът обосновава, че въпреки своето изпълнение на договорните и законови задължения, вкл. и тези по чл. 65 от Наредба № 6/24.04.2014г., ответникът не е предоставил достъп до електропреносната си мрежа, което довело до претърпени от производителя „АЙС“ ЕООД вреди. Твърди се, че за процесните периоди /15.04.2022г. до 30.04.2022г. и 01.05.2022г. до 31.05.2022г./ вятърната централа е могла да произведе електрическа енергия, която да бъде продавана по договора с „ЕНЕРГО-ПРО Енергийни Услуги" ЕАД. В тази връзка ищецът твърди, че за него са възникнали вреди, представляващи пропуснатата полза от стойността на непроизведената електрическа енергия. Посочва, че размерът на дължимото обезщетение е определен като са взети предвид постигнатите резултати от подобни съоръжения с мощност 1500 kW, собственост на ищцовото дружество, находящи се в непосредствена близост до процесния обект /на около *** – 700 м./. По-конкретно пояснява, че собствените на дружеството – ищец вятърна централа „АЙС-1“, находяща се в ПИ № *****, **, *** в землището на с. Горичане, обл. Шабла с мощност 1,5 MW и вятърна централа „АЙС-2“, находяща се в ПИ № *****, **, *** и ПИ №

*****,**,** в землището на гр. Каварна с мощност 3 MW, се намират в близост до „АЙС-3“. За съпоставка на резултатите, които биха могли да се получат при поставяне под напрежение на процесния обект се ползват данните от централа „АЙС-1“, тъй като се счита, че условията на работа са най-сходни до тези, при които би работила централа „АЙС-3“. Така „АЙС-1“ през месец април 2022г. се твърди, че е произвела 361,943 MW, реализирани на пазара за сумата от 124 057,86 лева с вкл. ДДС, поради което на база данните се счита, че ВЯЕЦ „АЙС-3“ с инсталирана мощност от 3 MW би генерирала за половин месец, за периода 15.04.2022-30.04.2022г. същите приходи. За месец май 2022г. произведеното количество електроенергия от „АЙС-1“ била 207,674 MW, на стойност 96 065,29 лева с вкл. ДДС, което предвид мощността на „АЙС-3“, се изчислява на възможни приходи в размер на 192 130,58 лева с ДДС, намалена със стойността на преките разходи от 20 075,04 лв., претенцията за м. май 2022г. добива израз в размер на 172 055,54 лева с ДДС. Обосновава претенцията си за заплащане на мораторна лихва, като счита за дължима сумата от 10 613,84 лева, начислена върху главницата от 124 057,86 лева с ДДС за периода от 11.08.2022г. до 15.06.2023г., както и сумата от 14 720,31 лева, начислена върху главницата от 172 055,54 лева с ДДС за периода от 11.08.2022г. до 15.06.2023г.

На следващо място ищецът е изложил твърдения, че е заплатил на втория ответник „Енерго про Продажби“ АД общо сумата от 62013.39лв., по издадени фактури, с посочено основание „извършени 72 часови проби“. Сумите по отделните фактури се твърди, че са заплатени без основание, тъй като пробите на централата са приключили през 03.2015г., като за периода, за който са издадени фактурите, такива услуги от това дружество не са извършвани. Поради това, счита, че ответникът следва да бъде осъден да върне получените суми, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното им заплащане.

По изложените съображения е формулиран петитум за осъждане на първия ответник да изпълни договорното си задължение като присъедини вятърната централа „АИС – 3“ и да заплати пропуснатите ползи, ведно с дължимите лихви, а вторият ответник да върне получените без основание суми. Претендира разноски.

По делото е постъпил отговор от ответника „Електроразпределение

Север“ АД в срока по чл.367 от ГПК.

В отговора на исковата молба ответникът оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани по основание, а за паричните суми и по размер.

Основната група от факти счита за безспорни, а именно сключените между ищеца и ответника договори и анекси: Договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия № ДУА-****/20.03.2008г - ****-ВГ-28.03.2008-****-22 07 2009 от 28.07.2009г.; Анекс № 1 от от 28.07.2009г. към Договора за присъединяване.; Анекс № 2 от 03.09.2009г. към Договора за присъединяване; Анекс № 3 от 16.12.2010г. към Договора за присъединяване; Анекс № 4 от 04.05.2012г. към Договора за присъединяване; Договор за достъп на производител на ел. енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-**-06.03.2013г.

Ответникът посочва, че със сключения Анекс № 4 от 04.05.2012г. ищецът е декларирал, че в ПИ с идентификатор *****.**.* в землището на с. Горичане е изградена ВяЕЦ с инсталирана мощност от 1500 kW, като е уговорено, че присъединяването на тази ВяЕЦ е 1-ви етап от изпълнението на договора и същият е изпълнен към датата на анекса, а като втори етап е уговорено изграждането на две ВяЕЦ с обща инсталирана мощност от 2100 kW в друг поземлен имот в землището на друго село Горун, в ПИ *****.**.* и прогнозният срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на втория етап е две години от датата на сключване на анекса - 04.05.2012г. В този срок бил издаден Акт № 14, но Констативен акт за установяване годността за приемане на строежа - /Акт №15/ бил съставен на 25.03.2015г., като посочено било, че монтираните два ветрогенератора са „с ограничена работна мощност 1050kW". Протокол за установяване годността на строежа /Акт №16/ бил издаден на 14.12.2021г. от назначена държавна приемателна комисия /ДПК/, в който било записано, че монтираните два ветрогенератора били с мощност, както следва: единият -1.65 MW, а другият - 1.5 MW, като и за двата отново било посочено, че са „с ограничена работна мощност 1050kW". В последствие се потвърждава изложеното от ищеца, че между страните е сключен Договор за достъп на Производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-**-02 2022г от 17.02.2022г., че „АЙС“ ЕООД на 08.04.2022г. е отправил искане за поставяне под напрежение

на процесния обект, както и че на 03.08.2022г. е изпратил покана за поставяне под напрежение на ВЯЕЦ „АЙС-3“ в изпълнение на договора за достъп и е определило размера на причинените му вреди в резултат от договорното неизпълнение, представляващи пропуснати ползи - пропуснат доход от производство на електрическа енергия, както следва: за периода 16.04.2022 – 30.04.2022 г. на стойност 48 934,65 лева, а за м. май 2022г. – на стойност 75 669,45 лева. В отговор на поканата, ответникът твърди, че е отклонил искането на ищеца, доколкото не била завършена процедурата по присъединяване на ВЯЕЦ поради изтичане на срока на договора за присъединяване преди издаване на разрешение за ползване на централата по реда на ЗУТ. Пзовава се на разпоредбите на ЗЕВИ, които предвиждали, че съгласно чл. 29, ал.6 договорът за присъединяване е със срок не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта на производителя и съоръженията за присъединяването му, но не повече от три години, когато въвеждането в експлоатация е предвидено да се извърши на един етап. В конкретния случай се твърди, че по отношение на втория етап бил уговорен срок от две години, изтекли на 04.05.2014г. Излага относимата нормативна уредба за процесните отношения. Набляга на ЗЕВИ и по-специално чл. 22, ал. 5, съгласно която КЕВР одобрява ежегодно до 30 юни и публикува предвижданията за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към преносната и разпределителна електрическа мрежа на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по райони и нива на напрежение. Ответникът посочва, че с приетите решения от КЕВР за 2012г., 2013г. и 2014 г. се одобряват сключените предварителни и окончателни договори за присъединяване на енергийни обекти, произвеждащи електрическа енергия от възобновяеми източници с нива на напрежение до 0 MW. Поради императивните норми на ЗЕВИ, уреждащи режима за присъединяване на електрически централи, се твърди, че производителите не са свободни да изграждат енергийни обекти или да разширяват инсталираната мощност на вече одобрени такива, ако не се предвижда такава възможност за съответния географски район и за съответната мрежа - преносна или разпределителна. С оглед на което, ответникът намира, че заявената за присъединяване мощност общо за двата етапа е тази, която последно, преди влизане в сила на ограничаващите тази възможност норми, е била уточнена от страните в Анекс

№ 2, където било предвидено, че ВяЕЦ ще бъде изградена на два етапа - първият с „изградена мощност“ от 3000 kW в землището на с. Горичане, ПИ *****.**.***, а вторият със „заявена мощност от 600 kW“.

По предявения иск по **чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД** да бъде осъден ответникът да изпълни задължението си за поставяне под напрежение и включване в паралел ВяЕЦ „АЙС-3“, изградена в землището на с. Горун, общ. Шабла, ПИ *****.**.***, се счита, че такова задължение в Договора за достъп не е предвиждано. Съгласно чл.1 от Договора ответникът е следвало да предоставя достъп и системни услуги на производителя в съответствие с действащото законодателство и при спазване на техническите параметри на електроцентралата, определени съгласно сключен договор за присъединяване към ЕРМ и разрешение за ползване № ..-**-***/30.12.2021г. Ответникът твърди, че предоставя на производителя достъп до ЕРМ в рамките на допустимата от гледна точка на сигурността на електроенергийната система, пропускателна способност, поради което счита, че не е налице посоченото в исковата молба задължение за изпълнение. В допълнение, прави изявление, че договорът за достъп не е влязъл в сила и към датата на исковата молба за ответника не е възникнало задължение да предоставя достъп на производителя до ЕРМ, доколкото ВяЕЦ с предоставена мощност 3800 kW, находяща се в с. Горун, община Шабла, обл. Добрич, ПИ *****.**.*** не изпълнявала нормативните изисквания за получаване на достъп до ЕРМ. Същевременно съгласно чл. 10, ал.2 от Правилата за предоставяне на достъп, право на достъп до електропреносната мрежа имат производителите на електрическа енергия, присъединени към електроразпределителната мрежа, а процедурата по присъединяване на процесния обект била прекратена и той не представлявал присъединен към електроразпределителната мрежа такъв. Поради изложеното за ответника не съществувало задължението за изпълнение по договора за достъп.

По исковете с **правно основание чл. 82 от ЗЗД** се счита, че след като не е налице неизпълнение на договорно задължение, то и фактическият състав за ангажиране отговорността на ответника за обезщетяване на претърпени загуби или пропуснати ползи, не е завършен. Отново се позовава на това, че договорът за достъп не е влязъл в сила и за ответника не е възниквало задължение да предоставя достъп за обекта на ищеца до ЕРМ. Възразява срещу твърденията на ищеца, че е изпълнил предпоставките по чл.

10, ал. 2 от Правилата за достъп, като твърди, че ищецът няма договор за изкупуване на произведената от обекта електрическа енергия. Счита, че в договора за покупко-продажба на произведената от обекта електрическа енергия от 15.03.2022г., сключен между ищеца и „Енерго-Про Енергийни услуги“ ЕАД не е постигнато съгласие по съществени елементи от фактическия състав на договор за продажба – цената по сделката и не са ангажирани доказателства за това. Също така излага, че ищецът не е член на балансиращата група с координатор „Енерго-Про Енергийни услуги“ ЕАД, тъй като не е представил доказателства, че е изпълнил чл. 2 от Договора за участие в стандартна балансираща група и представил изискуемите по него документи за регистрирането му като член на тази група, считано от 01.05.2022г. В допълнение изразява становище, че поради липсата на действащ договор за периода от 16.04.2022 – 30.04.2022г., по силата на който ищецът да е член на балансиращата група, то не е налице сигурност за увеличаване на имуществото му поради липса на предпоставките за изпълнение на договора за достъп и възможността му да произвежда електрическа енергия. Отделно от това, ответникът твърди, че не е налице и сигурност за увеличаване имуществото на ищеца чрез получаване на цена на електрическа енергия, произведена от ВЯЕЦ с мощност от 3000 kW, защото в Акт 15 и Акт 16 било отразено, че процесният обект представлява два ветрогенератора – единият с мощност 1,65 MW, а другият – 1,5 MW, и двата „с ограничена работна мощност 1050kW“. С това обосновава, че максимално възможната обща производствена мощност е 2100 kW. За неоснователна счита претенцията за присъждане на стойност на ДДС върху продажбената цена електрическата енергия, тъй като обезщетението по чл. 82 ЗЗД не се явява доставка на услуга и не може да бъде определено като данъчна основа, на която да се начислява ДДС. За неоснователна исковата претенция намира и по размер, тъй като е формирана въз основа на данни от един договор, сключен от ищеца с търговец на електрическа енергия, при наличието на данни за търговия със същата стока на специализираната борса – Българска независима енергийна борса. Нещо повече, ответникът намира, че ищецът не е посочил всички разходи за дейността, които производителите на електрическа енергия правят, за да бъде определена чистата печалба. Коментира, че пропуснатата полза представлява осуетено сигурно увеличение на имуществото, което би настъпило, ако ответната страна не е била

допуснала договорно неизпълнение, което да е в пряка причинно-следствена връзка с нереализираната печалба. Оспорва обективността на използваните данни за скорост на вятъра, поради непосочване на техния произход, начин на събиране и съхранение.

Доколкото оспорва основателността на главното задължение, ответникът оспорва и **акцесорните искове по чл. 86 ЗЗД**. В условията на евентуалност оспорва размера на претенцията за мораторна лихва, тъй като с поканата от 03.08.2022г. ищецът е поканил ответника да му заплати обезщетение за различни от исковите стойности.

В заключение, моли за отхвърляне на предявените искове като неоснователни и недоказани по основание и размер. Претендира разноски.

По делото е постъпил и отговор от ответника „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД в срока по чл.367 от ГПК.

Ответникът признава основателността на иска, като твърди, че ищецът е регистриран служебно в балансиращата група на крайния снабдител като краен клиент на доставчик от последна инстанция. Процесните фактури обективирали задължения за достъп до мрежова услуга, която дължат крайните потребители. Излага, че ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД не предоставя мрежовата услуга „достъп“ и не може да установи, дали такава услуга се е предоставяла, независимо от липсата на потребление на електрическа енергия, а само събира определените цени в качеството си на доставчик от последна инстанция. При формирането на дължимата от клиента стойност за достъп до електроразпределителната мрежа ответникът твърди, че не се отчита наличието на консумация на електрическа енергия. Също така посочва, че доставчикът от последна инстанция, какъвто е ответникът, не разполага с доказателства, дали мрежовата услуга е предоставена от оператора на ищеца, доколкото не е страна по облигационното правоотношение. С това обосновава твърдението си, че едва с исковата молба е уведомен, че обектът на „АЙС“ ЕООД, посочен във фактурите, не е имал достъп до електропреносната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД и цената за тази мрежова услуга е събрана без основание. Ответникът посочва, че с оглед основателността на иска е изпълнило доброволно задължението си да възстанови пълната стойност на претендираните главници, ведно със законната лихва върху тях, считано от датата на исковата молба до тяхното

плащане. С оглед изложеното, моли за отхвърляне иска в цялост и присъждане на сторените от ответника разноски, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, както и възлагане върху ищеца, направените от последния разноски, на основание чл. 78, ал. 2 от ГПК. Излага подробни аргументи в подкрепа на разпределяне отговорността за разноските, тъй като твърди, че не е дал повод за завеждане на настоящото производство.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа изложеното в исковата молба, като прави допълнителни уточнения.

На първо място коментира отговора на ответника „Електроразпределение Север“ АД, като счита възражението, че с чл. 4 от Анекс № */**.*.*.**** г. прогнозният срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на ветрогенераторите е две години, съответно изтекъл на 04.05.2014г., е неоснователно. Посочва, че строежът се счита за изпълнен с изграждането на конструкцията, установено с Протокол обр. 14 от 17.04.2014г. За съставянето на Акт обр. 15 се твърди, че било е необходимо провеждането на 72-часова проба със съдействието на ответника. Такова съдействие ищецът поискал с нарочно искане № */*****/17.04.2014г., с покани с вх. № */*****/17.10.2014г., вх. № */*****/12.11.2014г., но не получил от ответника. Поради това ищецът сезирал ДКЕВР, като и изпратил нотариална покана чрез нотариус Борис Василев, връчена на ответника на 18.02.2015г. В резултат на това се посочва, че ответникът е издал нареждане за поставяне под напрежение от 24.02.2015г., а на 11.03.2015г. била издадена заповед за поставяне под напрежение на ВЯЕЦ „АЙС-3“ за периода от 17.03.-20.03.2015г. Така издаденото нареждане за поставяне под напрежение на обекта се тълкува като обстоятелство, оборващо твърденията на ответника, че Договор за присъединяване от 28.07.2009г. не е действащ и обвързващ страните по него. Междувременно ищецът посочва, че съгласно писмо с изх. № */*****/17.03.2015г. ответникът е договорил с ДКЕВР, че след успешното провеждане на пробите и получаване на разрешение за ползване на централата, ще бъде продължена процедурата по въвеждането ѝ в експлоатация. Това писмо се цени от ищеца отново като потвърждаващо действието на договора от 28.07.2009г. След провеждане на 72-часовата проба е издаден протокол обр. 15 от 25.03.2015г. Посочва разпоредбите на чл. 61, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 6/2014г., с оглед момента на прекратяване на договор за присъединяване и изискванията за съдържанието на договора за

достъп. Договорът за достъп от 17.02.2022г. се отбелязва, че е сключен след изменението на ЗЕВИ и правилно в него била посочена предоставената мощност от 3 800 kW, което обстоятелство било допуснато поради несъдействието от страна на ответника да бъдат извършени 72-часовите проби. За неоснователно се счита и възражението, че изградените ветрогенератори били „с ограничена работна мощност 1050kW". Твърди, че тази мощност е била ограничена софтуерно, а капацитетът на генераторите бил 3150 kW. Ограничението било наложено от неизпълнение на ответниковото задължение да предостави достъп до 3800 kW, което било договорено с договора за достъп и следвало да бъде резервирана за ищеца. Посочените от ответника решения на КЕВР от 2012, 2013 и 2014г. счита за необвързващи страните, тъй като договорът между тях е сключен през 2009 г., а решенията касаели сключените договори, датирани след тяхното постановяване. По отношение на направената интерпретация на правната уредба, ищецът намира, че се дължи на неправилно разбиране и тълкуване на нормите на закона. Изтъкнатият договор за участие в балансираща група с координатор счита, че не е сред посочените предпоставки за предоставянето на достъп до мрежата, макар такъв да е бил налице. Отново изтъква, че всички изисквания за предоставяне на достъп електропреносната мрежа са били налице. Ищецът коментира, че цената за присъединяване към мрежата е била заплатена през 2010г., за което е издадена и фактура № ... *****/21.12.2010г. Обяснява причината за сключване на Анекс № */**.*.***Г. с необходимостта да бъдат преведени отношенията между страните с настъпилите промени в ЗЕВИ и с оглед уговорката, че общата заявена мощност от 3600 kW ще бъде реализирана чрез изграждането на два вятърни парка – в с. Горичане с мощност от 1500 kW и в с. Горун – с мощност от 2100 kW на два етапа. За неприемливо приема и възражението на ответника, че ищецът самостоятелно е взел решение да се присъедини с мощност по-голяма от договореното, което противоречало на изначално инвестиционното намерение, съгласувано с ответника. Намира нормата на чл. 29, ал. 6 от ЗЕВИ за неприложима в случая, защото касае изграждането на един етап, а за обектите, за които било предвидено да бъдат изградени на етапи, нямало въведено ограничение. Второто изречение на чл. 29, ал. 6 от ЗЕВИ предвиждало, че при поэтапно въвеждане в експлоатация срокът за въвеждане на първия етап е не повече от три години от сключването на

договора, което било безспорно установено. С оглед изложеното, ищецът настоява, че договорът не може да бъде прекратен на соченото от ответника основание. Твърдението на ответника, че ищецът е дължал цена за промяна на присъединената мощност, се счита също за неоснователно, защото ищецът твърди заплащане на цената за присъединяване на заявената от 3600 kW мощност, което било признато в т.2 от Анекс № */**.*.*.****г. За неоснователно счита и възражението, че отношенията между страните са били реализирани до етапа на провеждане на 72-часови проби и че фактическият състав на чл. 65 от Наредба № 6/2014г. не е завършен, като в опровержение посочва сключените договори: договор за достъп от 17.02.2022г., договор за покупко-продажба на ел. енергия от 15.03.2022г. и договор за участие в стандартна балансираща група от 15.03.2022г. Спрямо възражението на ответника, че искът по чл. 79 от ЗЗД не подлежи на уважаване, поради това, че ищецът не е изпълнявал нормативните изисквания за получаване на достъп до ЕРМ, защото не бил присъединен към електроразпределителната мрежа, се определя като неоснователно. За неоснователно се счита и възражението, че договорът от 17.02.2022г. не е влязъл в сила, тъй като отлагателни условия в него или в закона не били поставяни. Ищецът намира, че поддържането на тази теза би означавало недобросъвестно действие при сключване на договора за достъп от 17.02.2022г., тъй като е осъществено със знание, че той не може да бъде изпълнен. Ищецът излага, че изискванията, закрепени в чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6/2014г., за процесния обект са изпълнени и е следвало поставянето на „АЙС-3“ под напрежение и въвеждане в паралел с ЕЕС, за да започне ищецът да произвежда и отдава произведената от него електрическа енергия в ЕРМ и съответно да бъде реализирана. Като неоснователно се категоризира и възражението на ответника, че последният е предоставял на производителя достъп до ЕРМ в рамките на допустимата пропускателна способност на ЕРМ, което се опровергавало с писмо от 25.03.2020г., в което било закрепено изявление, че е предоставен достъп на ищеца. Още повече, че с изграждането от ищеца и третите лица на съоръженията с предвидена мощност от 18 MW била осигурена пропускателната способност на мрежата, от която в заложените параметри следвало да бъде запазена за ищцовото дружество. Не били ангажирани доказателства за намаление на капацитета на мрежата, поради което се счита, че всички предпоставки за осигуряване на

достъп са били налице. Твърдяната обективна невъзможност да бъде изпълнен договора за достъп от 17.02.2022г. също се определя като несъстоятелно, тъй като не се сочат конкретни причини за това. По отношение на възраженията срещу основателността на иска по чл. 82 от ЗЗД, ищецът намира, че твърдението на ответника, че договора за покупко-продажба на електрическа енергия от 15.03.2022г. не съдържа постигнато съгласие по съществени елементи от неговото съдържание, се изразява становище за неоснователност. В аргумент на това се посочва позоваването на ответника на чл. 14 от Договора, препращаща към Допълнително споразумение № 1 към договора и твърдението, че цената е валидна за периода на доставка, а за всеки следващ – определяема допълнително. Ищецът допълва, че по договора за покупко-продажба ответникът не е страна и не може да прави възражения в този смисъл. Поради невъзможност, предвид бездействието на ответника, договорът за покупко-продажба да бъде изпълнен, счита, че понятието „период на доставката“ не може да бъде използвано. Обяснява начина на формиране и определяемостта на цената по посочения договор. По възражението, че е неприложима презумпцията на чл. 326, ал. 2 от ТЗ, излага, че цената на електрическа енергия се определя на прозрачен пазар и е валидна за цялата страна. Твърдението за необходимостта от представяне на сключен договор за участие в стандартна балансираща група отново се коментира като неоснователно. Аргументът на ответника, че за периода 15.04.-30.04.2022г. не е действал договора за участие в стандартна балансираща група се счита, че не изключва претърпяването на вреди с оглед регламентацията, заложена в чл. 62, ал. 3 от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ), изводимо от която било, че отговорността за евентуални дисбаланси би се носила от ищеца, но без да има отношение към производството и съответно вредите. Поради това носител на риска от небаланси до 01.05. е ищецът без други последици. Коментира, че след като необходимите документи, за да бъде приет ищеца не са изброени и не е налице такова искане от координатора, то следвало да се приеме, че е отговорил на всички критерии, за да бъде включен в групата. За невярно се счита твърдението на ответника, че е несигурно увеличаването на имуществото на ищеца чрез получаване на електрическа енергия, произведена от ВяЕЦ с мощност от 3000 kW, тъй като предвидената мощност на двата генератора била общо 3150 kW, а съгласно договора за достъп

предоставеният капацитет бил предвиден да бъде в размер на 3800 kW, следователно било възможно производството на ел. енергия при мощност 3150 kW. Относно дължимостта на ДДС ищецът намира, че след като искът касае обезщетяване на възнаграждение, което той би бил получил, облагаемо с данък добавена стойност 20%, подлежащо на внасяне, то уважаване на възражението на ответника го би ошетило за тази част. Уточнява, че размерът на обезщетението е изчислено по цената за сегмента „Ден напред“, договорен в Допълнително споразумение № 1 към Договора за покупко-продажба на ел. енергия от 15.03.2022г. Твърдението, че за обосноваване размера са ползвани данни само от един конкретен договор, се счита за неоснователно, поради наличието на свободен независим пазар, достъпът до който се осъществявал чрез Българска независима енергийна борса. Изразява становище, че посочените от ответника разходи са необходимоприсъщи за всяко предприятие и се извършват независимо от обстоятелството, дали се експлоатира един или няколко обекта, като счита, че те се покриват от приходите от които ищецът е бил лишен. Развива доводи, че пропуснатите ползи се равняват на пропуснатите приходи, тъй като в тълкувателната практика не била визирана само печалбата. Оспорването на достоверността на данните за скоростта на вятъра се оборва с това, че количеството произведена енергия от съпоставимите ВЯЕЦ за процесните периоди е измерено от преминала през електропреносната мрежа на ответника. Това предполагала, че ответникът разполага с тази информация или може да се снабди с такава от „Енерго-про енергийни услуги“ ЕАД, което е било купувач на ел. енергията, произведена за процесния период от „АЙС-1“ и „АЙС-2“. Посочва, че точността на данните е гарантирана от това, че ответникът измерва количествата произведена ел. енергия и пренесена през неговата мрежа. В подкрепа на това, дава пример за месец април 2022г. за обект ВЯЕЦ „АЙС-1“. Видно от него било, че всички данни са двустранно потвърдени и няма причини за съмнение в тяхната обективност и достоверност. Счита, че оспорването на дължимостта на мораторната лихва е неоснователно, тъй като ответникът е бил поканен да плати сумата от 568 070.94лв., с което е поставен в забава.

На второ място, по отговора на исковата молба, подаден от втория ответник, ищецът изразява становище, че в действителност плащане е постъпило след получаване на исковата молба от насрещната страна. За

спорен посочва въпроса за разноските, като намира, че задълженията за плащане на процесните суми биха били дължими на първия ответник, ако беше предоставил действително достъп до ЕРМ. Макар и неподкрепено с доказателства твърдението на втория ответник, че е представител на първия, то като такъв е следвало да бъде запознат с всички факти, които се отнасят до начисляване на задълженията и това незнание не го освобождава от отговорност. Това незнание обаче ищецът намира, че се изключва от твърденията на ответника в отговора на исковата молба и от съдържанието на издаваните фактури. Поради изложеното, намира, че ответникът е станал причина за завеждане на делото и носи отговорност за разноски.

В постъпилия допълнителен отговор от 12.09.2023г., ответникът „Електроразпределение Север“ АД намира за безспорно, че договорът от 28.07.2009г. е сключен до влизане в сила на ЗЕВИ, в сила от 03.05.2011г., както и че първият етап на този договор е изпълнен и изградените ВЯЕЦ са присъединени към електроразпределителните мрежи през 2009г. Поради това излага, че след промените в ЗЕВИ и по-специално в чл. 29, ал. 6, вр. § 19 от ПЗР на ЗИД в сила от 10.04.2012 г. от него договорът за присъединяване представлява договор за присъединяване на производител на ел. енергия за един етап. Поради това счита, че срокът за въвеждане в експлоатация е две години от сключване на Анекс № */**.**.*.***г., който към момента на въвеждане в експлоатация на обекта е изтекъл. Твърдението на ищеца, че е договорил и платил присъединена мощност от 18 000 kW се счита за частично вярно, тъй като това било уговорено да се осъществи съвместно с трети лица и посочената мощност е сбор от заявените за присъединяване на всички обекти. Също така счита, че не е налице сигурност, че изградените от ищеца ВЯЕЦ с капацитет от 3150 kW в процесния период биха работили с неограничената си мощност, а не с ограничената до договорния лимит от 1050 kW всяка или общо 2100 kW, ако бяха присъединени към разпределителната мрежа. Поддържа аргументите, че фактическият състав по чл. 65 от Наредба № 6/2014г. не е изпълнен, тъй като третият етап от него, а именно: включване на електрически генератор в паралел към електрическата мрежа не било извършено. Твърди, че след като договора за присъединяване от 28.07.2009г. е прекратен по силата на закона поради неизпълнение на предмета му в определения по чл. 29, ал.6 от ЗЕВИ срок. За неоснователно се счита твърдението на ищеца, че приложение за спора намират правилата на

чл. 23, ал. 1 от Наредба № 6/2014г. поради относимостта ѝ към клиенти на електрическата мрежа, а не към производители. Счита, че за производителя са налице нормативни изисквания, закрепени в Правилата за предоставяне на достъп, за сключване на договор за участие в балансиращата група, поради което намира аргументите на ищеца по повод незадължителността на тази предпоставка за неоснователни. Поддържа възраженията си относно размера на пропуснатите приходи от непроизведена и непродана електрическа енергия. Цитира съдебна практика относно предвидимостта и размера на пропуснатите ползи. Начисляване на ДДС счита, че е без основание, като развива аргументи за това и посочва практика на ВКС. Твърди, че не оспорва данните от измереното производство на другите ВЯЕЦ, а само оспорва данните, които ищецът ползва за скоростта на вятъра. Счита, че тези данни не могат да бъдат механично пренесени, а конкретното изчисление на възможното производство на електрическа енергия следва да се направи при използване на ограничената производствена мощност и данните за силата на вятъра за всички часове на денонощието, съобразявайки техническите характеристики на конкретната централа. Изразява становище, че след като е представено допълнително споразумение № 1 към договора за покупко-продажба, то за определяне цената не следвало да се разглеждат и ценят приложените доказателства към исковата молба – фактури, кредитни и дебитни известия от ищеца за прогнозно количество електроенергия по друго продажбено правоотношение. Поддържа възражението си по отношение на акцесорните искове, тъй като с поканата за процесните месеци са визирани сумите 48 934,65 лева и 75 669,045 лева, които да служат за база за изчисление на мораторната лихва.

В постъпилия допълнителен отговор от „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД ответникът концентрира усилията си върху обосноваване отговорността за разноски, като намира, че не е дал повод за завеждане на делото със съответните аргументи.

На основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК съдът указва на ищеца, че носи доказателствената тежест да докаже, че между страните са били сключени Договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия № ДУА-****/20.03.2008г - ****-ВГ-28.03.2008-****-22 07 2009 от 28.07.2009г.; Анекс № 1 от от 28.07.2009г. към Договора за присъединяване.; Анекс № 2 от 03.09.2009г. към Договора за присъединяване;

Анекс № 3 от 16.12.2010г. към Договора за присъединяване; Анекс № 4 от 04.05.2012г. към Договора за присъединяване; Договор за достъп на производител на ел. енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-**-06.03.2013г. , договор за достъп на производител на електрическа енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-***/14.02.2022г., датиран от 17.02.2022г. (Договор за достъп, че съобразно тях ответникът е имал задължението да присъедини и постави под напрежение към собствената си електроразпределителната мрежа, построената от ищеца вятърна електрическа централа с посочената мощност; че ищецът е изпълнил всички изисквания за това ВяЕЦ „АЙС-3“ да бъде поставен под напрежение; че за процесния период ВяЕЦ „АЙС-3“ е могла да произведе и реализира посоченото в исковата молба количество ел. енергия, стойността на количеството ел. енергия би се произвело след приспадане на загубите, че пропуснатите ползи от реализирането на приходи от продажбата на електроенергия са в причинна връзка с действията и бездействията на ответника, с неизпълнението на договорното задължение на ответника, както и че тези вреди са били предвидими; че са заплатени към втория ответник без основание посочените в исковите претенции по чл. 55 , ал. 1, пр. 1 ЗЗД суми по описаните фактури;

На основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК съдът указва на ответника „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР" АД, че носи доказателствената тежест да установи, положителните факти, на които се позовава, изключващи отговорността му, а именно, че ответникът е изправна страна като е изпълнил поетите ангажменти да присъедини към електропреносната мрежа „АЙС-3“.

На основание чл.146, ал.1, т.5 от ГПК съдът указва на ответника „ЕНЕРГО-ПРО ПРОДАЖБИ“ АД, че носи доказателствена тежест да установи, че е налице погасяване на претендираните и признати за дължими суми по описаните фактури; възражението си, че не е дал повод за завеждане на иска;

На основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ГПК съдът приема за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване:

Сключването на следните договори: Договор за присъединяване на обект на независим производител на електрическа енергия № ДУА-****/20.03.2008г - ****-ВГ-28.03.2008-****-22 07 2009 от 28.07.2009г.; Анекс

№ 1 от от 28.07.2009г. към Договора за присъединяване.; Анекс № 2 от 03.09.2009г. към Договора за присъединяване; Анекс № 3 от 16.12.2010г. към Договора за присъединяване; Анекс № 4 от 04.05.2012г. към Договора за присъединяване; Договор за достъп на производител на ел. енергия до електроразпределителната мрежа № ПД-Д**-**-06.03.2013г.;

Издаването на Протокол обр. 14 от 17.04.2014г., Протокол обр. 15 от 25.03.2015г, Протокол за установяване годността на строежа /Акт №16/ от 14.12.2021г.,

Провеждането на 72-часовите проби от 13,30 часа на 17.03.2015г. до 13,30 часа 20.03.2015г. в присъствието на „Е.Он България мрежи" АД, за което бил съставен и съответният протокол от 20.03.2015г.

Отправянето от ищеца покана до „Електроразпределение Север“ АД с вх. № *****/03.08.2022г.

На основание чл.146, ал.2 от ГПК съдът намира, че не са налице, факти, по отношение, на които страните не сочат доказателства.

По предварителните въпроси по реда на чл.374, ал.1 от ГПК, по които съдът прие следното:

С оглед предмета на предявения иск, то производството следва да се разгледа по особения ред за търговски спорове на осн. чл.365, т.1 ГПК.

Размяната на книжа, предвидена в чл.367 – 373 ГПК е приключила. На основание чл.374, ал.2 ГПК, делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, като на страните се съобщи настоящото определение, ведно с проект за доклад на делото, както и да бъдат напътени към процедура по медиация за доброволно уреждане на спора.

Съдът констатира, че е налице противоречие между твърденията в исковата молба и формулирания петитум досежно искът за реално изпълнение. Твърди се, че е налице неизпълнение на задължението за присъединяване на вятърната централа към електроразпределителната мрежа на оператора, не е поставена под напрежение с нарочна заповед и не е включена в паралел ЕРМ, което е предвидено в договора за присъединяване от 2009г. и анекс №404.05.2012г. Договорът за достъп, за който също се твърди, че е неизпълнене, няма касателство към присъединяването, а към осигуряването на условията за достъп до електроразпределителната мрежа. В тази връзка следва да се даде възможност ищецът с писмена молба в

едноседмичен срок изрично да уточни дали иска реално изпълнение по договора за присъединяване и цитирания анекс, както и осигуряване на достъп до договора за достъп от 2022г. Отстраняването на противоречието е необходимо с оглед определяне на броя на исковете и тяхната правна квалификация.

Съдът на основание чл.374, ал.1 от ГПК следва да се произнесе по допускане на доказателствата.

Следва да бъдат допуснати за приемане представените с исковата молба, както и с отговорите, писмени доказателства, като допустими и относими към предмета на спора.

По отношение на представените писмени доказателства с допълнителната искова молба съдът отлага произнасянето до заверяването им от ищеца за вярност с оригинала.

От ищеца е направено искане за допускане на СТЕ. Задачите на експертизата са относими към предмета на спора, тъй като целят установяването на основанието и размера на претенциите, поради което следва да бъдат допуснати.

Съдът намира, че следва служебно да бъде изискана справка от НИМХ с данни досежно среднодневната скорост на вятъра в ВЯЕЦ „АЙС-3“, находяща се в ПИ изградени в ПИ *****.*.** в землището на с. Горун, общ. Шабла за месеци април 2022 г. и май 2022г.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯ разглеждане на делото по реда на глава тридесет и втора от ГПК „Производство по търговски спорове“.

НАСРОЧВА производството по делото в открито съдебно заседание на **16.01.2024г. от 09.00ч.**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи копие от настоящото определение, **на ищеца препис от допълнителните отговори на ответниците.**

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца с писмена молба с препис за ответника в едноседмичен срок от съобщението изрично да уточни дали иска реално изпълнение по договора за присъединяване от 2009г. и цитирания

анекс №*/**.**.****г. и претендира осъждане на ответника да изпълни задължението си за присъединяване на вятърната централа към електроразпределителната мрежа на оператора, да я постави под напрежение и да я включи в паралел ЕРМ, както и допълнително претендира осъждане на ответника да изпълни задължението си и да предостави достъп до договора за достъп от 2022г.

УКАЗВА на ищеца, че към исковата молба и допълнителната молба не е приложен анекс №*/**.**.****г.

ДОПУСКА СЪБИРАНЕТО НА приложените с исковата молба и отговорите писмени доказателства.

ОТЛАГА произнасянето по прилагането на писмените доказателства, представени с допълнителната искова молба, като **УКАЗВА** на ищеца в седемдневен срок от получаване на настоящото определение да представи заверени за вярност с оригинала приложените към допълнителната искова молба писмени доказателства или да завери представените в деловодството на ВОС.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от НИМХ с данни досежно среднодневната скорост на вятъра в ВяЕЦ „АЙС-3“, находяща се в ПИ *****.** в землището на с. Горун, общ. Шабла за месеци април 2022 г. и май 2022г. в едноседмичен срок от съобщението.

ДОПУСКА СЪДЕБНО ТЕХНИЧЕСКА ЕКСПЕРТИЗА, вещото лице след запознаване с материалите по делото, справка в при ищеца, ответника и след получаване на справката от НИМХ да даде заключение по следните въпроси:

1. Как се осъществява технически включването на генераторите на ВяЕЦ „АЙС-3“ и присъединителните съоръжения в паралел с електрическата мрежа, какви технически действия са необходими за това?
2. Какви действия са необходими, за да бъде осъществен достъп на централата до електрическата мрежа?

3. Какво представлява генерирана мощност, инсталирана мощност, номинална мощност, присъединена мощност на ВяЕЦ и какви са те за процесната ?

Вариант 1

4. Да посочи количеството електрическа енергия, която би могла да бъде произведена от централата за периода 15.04.2022г. до 31.05.2022г. по месеци при генерирана мощност, като вземе предвид и средния процент на загубите на ел. енергия при преноса ѝ от генератора на ВяЕЦ до точката на свързване, ограниченията и др. Да остойности това количество по съответните цени, определени от КЕВР и приложими за съответния период. При отговора на този въпрос вещото лице да съобрази данните за вятъра от НИМХ и възможността/невъзможността централата да работи при пълна мощност, като вещото лице направи анализ за това.

Вариант 2

5. Да посочи количеството електрическа енергия, която би могла да бъде произведена от централата за периода 15.04.2022г. до 31.05.2022г. по месеци като се имат предвид данните за производството на ВяЕЦ „АЙС-1“ /инсталирана мощност 1500 kW/ и „АЙС-2“ /инсталирана мощност 3000 kW като ползва данни за скоростта на вятъра и приходните фактури от продадената ел. енергия и справка от „Еко парк уинд пауър“ ЕООД – по отношение скоростта на вятъра, протоколи и др. доказателства по делото, както и достъпните публични източници?
6. Да посочи количеството електрическа енергия, която би могла да бъде произведена от централата за периода 15.04.2022г. до 31.05.2022г. по месеци като се има предвид, че нейната инсталирана мощност е 3150 kW, като ползва данни за скоростта на вятъра и приходните фактури от продадената ел. енергия и справка от „Еко парк уинд пауър“ ЕООД – по отношение скоростта на вятъра, протоколи и др. доказателства по делото, както и достъпните публични източници?
7. Каква е цената на произведената енергия, като се има предвид отговорът на въпрос № 5 и 6 и тя се изчисли въз основа на цената на ел. енергия за сегментите „в рамките на деня“, „ден напред“ и „двустранни договори“ за процесния период?

8. Какви са разходите за производство на електрическата енергия по т. 5 и 6?
9. Какви са приходите, която ищецът би реализирал за процесния период във вариантите на т.5 и 6, намалени с преките разходи – за такси „Фонд СЕС“, „Балансираща група“, „Консумирана ел. енергия и разходи за енергия за балансиране“?

ОПРЕДЕЛЯ ДЕПОЗИТ В РАЗМЕР НА 2500.00лв., вносими от ищеца в едноседмичен срок от съобщението за настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЯ ЗА ВЕЩО ЛИЦЕ Д. Д..

ДА СЕ ПРИЗОВЕ ВЕЩОТО ЛИЦЕ СЛЕД ВНАСЯНЕ НА ДЕПОЗИТА.

Съдът приканва страните към спогодба като им разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждане на спора и има преимущество пред спорното производство. При спогодба платената държавна такса се връща на половина на ищеца, респективно страните ще заплатят държавни такси от 2%, вместо от 4%.

НАСОЧВА на основание чл.11, ал.2 от Закона за медиацията страните към разрешаване на спора си чрез медиация. Указва на същите, че чрез Медиатора могат да постигнат доброволно разрешаване на спора, като там може да им бъде помогнато за постигане на споразумение, което да бъде утвърдено в съда.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че при използван способ чрез медиация, страните могат да решат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и сключат по тях споразумение. Участието в медиация е доброволно, като процедурата се развива пред трето неутрално и безпристрастно за спора лице – медиатор.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че медиацията може да бъде осъществена в Център за медиация към Окръжен съд – Варна, адрес гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев” №12, ет.4, в сградата, в която се помещава СИС при ВРС.

Участие в медиация страните могат да заявят с подаване на заявление, на тел. **052 623 362**, като могат да поискат и допълнителна информация на e-mail: mediation@vos.bg.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на страните бланка – заявление за участие в

медиация.

УКАЗВА НА страните и техните процесуални представители, че в съдебно заседание следва информират съда за участието си в процедура по медиация или причините за невъзможността от такова участие.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____